

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXLVII. ad annum MDXXVII.

Parisiis, 1644

I. De vnitae & infallibilitate ecclesiae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15644

ANNO
CHRISTI
1527.

postulant, nullam ex participatione huiusmodi excommunicationem incurrant. Præcipimus tandem singulis suffraganeis nostris, vt hoc nostrum tam salubre, tamque pro conditione temporum necessarium statutum, suis statutis synodalibus adiiciant, ac in prima eorum Synodo faciant publicari. Datum Parisiis in prima sessione Concilii nostri facta apud fratres eremitas sancti Augustini, anno Domini MDXXVII. die tertia Februarii.

INDEX DECRETORVM FIDEI.

CETERVM, quia magis solent sermones particulares moribus esse accomodi, quam vniuersales, iam superest, particularia quædam decreta super renascentibus nonnullis præfatis erroribus in medium proferre: quibus tum per sanctas scripturas, tum per sacra Concilia, traditionem ecclesiæ, antiquitatis consensum, tum per inconcussam ecclesiæ vsum, & certam eiusdem auctoritatem eiusmodi elidantur errores. Quorum quidem decretorum index subsequitur.

I. De vnitæ & infallibilitate ecclesiæ.	IX. De votis, & præsertim monasticis.
II. Quod ecclesiæ non sit inuisibilis.	X. Quod septem sint sacramenta ecclesiæ.
III. De auctoritate sacrorum Conciliorum.	XI. De sacrificio Missæ.
IV. Quod ad ecclesiæ spectet determinare, qui libri sint canonici.	XII. De satisfactione, purgatorio, & commemoratione defunctorum.
V. Aliqua esse firmiter credenda, quæ non continentur expresse in scriptura.	XIII. De veneratione sanctorum.
VI. De constitutionibus humanis.	XIV. De veneratione sacrarum imaginum.
VII. De ieiuniis ecclesiasticis.	XV. De libero arbitrio.
VIII. De calibatu sacerdotum.	XVI. De fide & operibus.

DECRETA FIDEI.

I.

SANCTVM quidem & indissolubile viri & vxoris vinculum: at vero magnum istud in Christo & ecclesiæ sacramentum, quam ille tantopere dilexit, vt seipsum traderet pro ea, quo illam sanctificaret, mundans eam lauacro aquæ in verbo vitæ, & exhiberet sibi gloriosam, non habentem maculam neque rugam. Cum igitur eam sibi in fide desponsauerit, ab ea profecto per infidelitatem, aut

Concil. Tom. 34.

Kkkk

ullum circa mores errorem, non est aliquando diuellenda, nec vlllo patietur Christus a se diuortio illam separari, cum qua se futurum spondit, vsque ad consummationem sæculi. Ea quippe non modo sponsa, sed & domus illa Dei est, quæ columna est & firmamentum veritatis, firmiter ædificata, bene fundata supra firmam petram. In quam licet descendat pluuia, irruant venti, inundent flumina; eueri tamen non poterit, neque portæ inferi præualebunt aduersus eam, aut aliquando poterunt illi, qui expugnant illam a iuuentute sua. Non enim dormitabit neque dormiet qui custodit eam: is nimirum, qui ascendens in altum dedit quosdam quidem apostolos, quosdam autem prophetas, alios vero euangelistas, alios pastores & doctores, ad consummationem sanctorum, in opus ministerii, in ædificationem corporis Christi: donec occurramus omnes in unitatem fidei & agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram ætatis plenitudinis Christi: vt iam non simus paruuli fluctuantes, & circumferamur omni vento doctrinæ, in nequitia hominum, in astutia, ad circumuentionem erroris; sed maneat nobiscum in æternum Spiritus veritatis; & sanctificet nos in veritate. Ea, inquam, tabernaculum illud Dei cum hominibus, in quo habitabit cum eis, & ipsi populus eius erunt: & ipse Deus cum eis, erit eorum Deus. Extra quam, non secus ac quondam extra arcam Noe, nemo saluus esse possit, quin insurgentibus hæresum procellis obruatur. Ea ipsa vna est domus, in qua agnus paschalis manducari est iussus, & extra quam participatio mensæ Domini nequaquam potest haberi. Eadem quoque vnica est domus Rahab, qua conclusi, euadunt exterminium vrbs Iericho, neque ancipitem sentiunt gladium, in exitium hostium fidei & ecclesiæ exertum. Vna igitur sancta & infallibilis ecclesia, quæ nec a caritate decidere potest, nec ab orthodoxa fide deuiare; cuius auctoritatem qui in fide & moribus secutus non fuerit, quasi Deum abnegauerit, (cui gloria in ecclesia & Christo Iesu in omnes generationes) infideli deterior habeatur.

II.

Cum adeo explorata sit ex scripturis tum vnitas ecclesiæ, tum sanctitas, vt qui secus ausit affirmare, manifestæ statim impietatis conuincatur, apertissimum autem in hæ-